

1. Een maaltijd in een beklemmende sfeer...

Het is een uiterst beklemmende sfeer, daar aan tafel, in die bovenzaal in Jeruzalem. Uiterst beklemmend. Jezus en Zijn discipelen, ze weten allemaal dat er iets heel ingrijpends ophanden is. Ze wisten al dat Jezus' komst naar Judea Zijn door zou betekenen (Johannes 11: 16).

Als dan het Pesachfeest nadert, het Joodse Paasfeest, dan vragen de leerlingen: 'Waar kunnen we dat vieren?' En dat is een heel terechte vraag! De stad zit bomvol met pelgrims, gekomen om dat feest mee te vieren. En overal zijn vijanden van Jezus. Waar is een veilige plek?

Jezus stuurt Petrus en Johannes op pad. De opdracht die ze meekrijgen is heel geheimzinnig: 'Je zult een man tegenkomen, die een kruik met water draagt.' Die man moet je volgen, en dan zal blijken dat er in het huis waar hij naar binnen gaat een zaal is, een bovenzaal, die al helemaal klaargemaakt is. 'Van al het nodige voorzien'. Dat wil zeggen: die zaal is grondig schoongemaakt, want in de tora, in de wet, staat, dat elk huis voorafgaand aan Pesach, grondig gereinigd moet worden van zuurdeeg. Die bovenzaal is ook 'van al het nodige voorzien', staat er. De zaal is bekleed: er zijn rustbedden waarop je kon aanliggen, want mensen in die tijd zaten niet op een stoel te eten, ze deden dat liggend.

Het is allemaal klaar. Jezus heeft álles in Zijn hand! De discipelen hoeven alleen maar Zijn instructies op te volgen. Jezus sluipt niet als een opgejaagd dier door de straten van Jeruzalem, angstig om Zich heen kijkend of er geen vijanden zijn. Nee, Jezus is soeverein! Hij is de Koning! Hij gaat héél bewust de weg naar het lijden toe.

En dan die maaltijd zelf. In Johannes 13 lezen we, dat Jezus bij het begin van dat Pesachmaal opstaat, om de voeten van Zijn discipelen te gaan wassen. Wat een gênant moment. En dan zegt Jezus ook nog, volgens Lukas: 'Ik heb er vurig naar verlangd om dit Pascha met jullie samen te eten, voordat Ik ga lijden.'

Alles is geladen. Elk woord. Elke handeling. En alsof dat nog niet genoeg is, kondigt Jezus óók nog het verraad aan: 'Voorwaar, Ik zeg jullie, dat één van jullie Mij verraden zal, één die met Mij eet!' Ontredderd zijn de discipelen, totaal onthutst en ondersteboven. Wát zegt Jezus? In hun eigen kring... een verrader???

Het is bijna niet in te voeren, wat er daar gebeurt, aan die maaltijd. De geladen sfeer komt tot een hoogtepunt, als Jezus brood neemt, dat breekt en zegt: 'Neem hier maar van, die is Mijn lichaam.' Zoals dat brood gebroken wordt, zo wordt nog geen 24 uur daarna Jezus' lichaam gebroken, doodgemarteld aan een kruis. Jezus neemt ook de beker, en zegt: 'Drink ervan, allemaal! Dit is het bloed van Mijn verbond, dat vergoten wordt voor velen.'

2. Toch zingt Jezus een lofzang!

En dan, bijna terloops, is er dat korte zinnetje. Vers 26: 'En na de lofzang gezongen te hebben, vertrokken zij naar de Olijfberg.' Jezus vertrekt naar de Olijfberg, naar de Hof van Gethsemane, waar Hij gevangen genomen zal worden, omdat Judas de weg wijst. Jezus gaat hele bewust Zijn lijden tegemoet, en wat doet Hij? Hij zingt de lofzang, samen met Zijn leerlingen!

Wat is dat voor lofzang? Dat weten we exact. In de Joodse liturgie is precies voorgeschreven wat er gezongen wordt bij het Pesachfeest. Dat is het 'hallel', de 'lofzang'. Denkt u maar aan het woord 'halleluja', 'Looft de HERE!' Het 'hallel', dat zijn de Psalmen 113 tot en met 118. Aan het begin van

de maaltijd werden Psalm 113 en 114 gezongen, aan het einde van de maaltijd Psalm 115-118. Die psalmen, dat zijn inderdaad lofpsalmen! Want Pesach is een bevrijdingsfeest! Het volk denkt aan de uittocht uit Egypte, onder leiding van Mozes, vele eeuwen geleden. Het volk was tientallen jaren in Egypte onderdrukt geweest, mishandeld als slaven, misbruikt, gemarteld, uitgeperst... Farao liet het volk niet gaan, ook al bracht God vreselijke plagen over Egypte, de éne na de andere. Totdat de HERE op een dag zei, via Mozes: 'Mensen, maak je klaar, want morgen is de grote dag! Ga vannacht niet naar bed, maar slacht een lam in de avondschemering, en eet in de nacht van het vlees. Dit wordt de beslissende nacht. Vannacht zal de engel des doods door Egypte gaan en elke eerstgeboren zoon doden. Maar bij jullie is leven. Smeer het bloed van dat lam aan de deurposten van jullie huizen. Als de engel des doods langskomt, en hij ziet het bloed, dan zal hij voorbijgaan. En morgen is het zover. Dan zal de Farao, eindelijk, toegeven! Wees er klaar voor, want je bevrijding is ophanden!' Pesach, dat is de herdenking van die nacht. En dát is de maaltijd die Jezus viert met Zijn leerlingen. De bevrijding is ophanden! En de engel des doods, die gaat voorbij, dankzij het bloed van het lam. Hebben ze het begrepen, de discipelen, toen Jezus de beker omhoog hield? 'Dit is het bloed van Mijn verbond, dat voor velen vergoten wordt'? Het bloed van hét Lam...

Als Israëel Pesach viert, dan zingt het volk de lofpsalmen! En Jezus, de Koning van Israëel, zingt ze mee, vlak voor Zijn lijden. We hebben gezongen uit Psalm 118 en Psalm 116. En ik wil nu met u een paar stukken van die Psalm 116 lezen. Terwijl ik dat voorlees, wil ik u vragen om u te concentreren, in uw gedachten, op Jezus, daar, bij dat Pesachmaal, vlak voor Zijn lijden en sterven.

*1 Ik heb de HERE lief,
want Hij hoort mijn stem, mijn smekingen.
2 Want Hij heeft zijn oor tot mij geneigd,
daarom zal ik mijn leven lang (tot Hem) roepen.
3 Banden van de dood hadden mij omvangen,
angsten van het dodenrijk hadden mij aangegrepen,
ik ondervond benauwdheid en smart.
4 Maar ik riep de naam des HEREN aan:
Ach HERE, red mijn leven.
8 Want Gij hebt mijn leven van de dood gered,
mijn oog van tranen, mijn voet van aanstoot.
9 Ik zal wandelen voor het aangezicht des HEREN
in de landen der levenden.
12 Hoe zal ik de HERE vergelden
al zijn weldaden jegens mij?
13 De beker der verlossing zal ik opheffen,
ik zal de naam des HEREN aanroepen.
17 Ik zal U lofoffer brengen
en de naam des HEREN aanroepen.
18 Mijn geloften zal ik de HERE betalen
in de tegenwoordigheid van al zijn volk,
19 in de voorhoven van het huis des HEREN
in uw midden, o Jeruzalem. Halleluja.*

3. Dat kan alléén omdat Hij verder kijkt!

Hoe kan Jezus deze lofzang zingen?! Hoe kan Hij dat over Zijn lippen krijgen? Dat kan alleen, omdat Jezus vérdér kijkt! Wat zegt Hij in vers 25? 'Voorwaar, Ik zeg u, Ik zal voorzeker niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken, tot op die dag, dat Ik haar nieuw zal drinken, in het

Koninkrijk Gods.' Jezus kijkt verder, over de dood heen! Hij ziet al voor Zijn ogen de dag blinken, dat Hij opnieuw van de wijn zal drinken. Dan zal alle ellende achter de rug zijn, alle nood, alle verdriet, als Hij in Zijn hemelse Koninkrijk gekomen is, en daar Zijn volk om Zich heen verzamelt. In Hebrreeën 12: 2 staat: als wij de wedloop van het leven lopen, en dat is vaak moeilijk, het is vaak lijden en afzien, 'laat ons oog dan alleen gericht zijn op Jezus, de leidsman en voleinder van het geloof, die, om de vreugde, welke vóór Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft, en geen acht heeft geslagen op de schande, Jezus, die gezeten is aan de rechterzijde van de troon van God.' Jezus lette op de vreugde die voor Hem lag. Daarom kon Hij het zingen, die wonderlijke woorden uit Psalm 116: 'Gij hebt mijn leven van de dood gered...'

Dat is christelijk geloof! Dat je altijd verder kijkt dan de gebrokenheid van dit bestaan! Je kunt het vergelijken met die mensen in Lybië, die optrekken naar Tripoli, met gebrekkige wapens, maar toch vastberaden om dictator Kadaffi te verdrijven. Ze doen het omdat ze verder kijken, omdat ze vooruit kijken naar de dag dat het land bevrijd is van de dictatuur. In een oorlogsmuseum in Luxemburg zag ik een keer een poster van de Amerikanen in de Tweede Wereldoorlog. 'See the job through the victory!' Dat stond erop. 'Kijk naar je taak door de ogen van de overwinning!'

Misschien vliegt u dat ook weleens aan: er is zóveel verdriet in de wereld, zóveel pijn. Je kunt er soms met je verstand niet bij. Natuurlijk komen dan al die vragen op: 'Waarom, Here God?' Ook in de Bijbel worstelen mensen al met die vragen, Jezus Zelf heeft ermee geworsteld! Maar één ding staat vast: wat er allemaal gebeurt aan ellendigs in deze wereld, het klopt precies met wat de Bijbel zegt. De Bijbel geeft het haarscherp aan: deze wereld is een gebroken wereld, een wereld die verlossing nodig heeft! De hele Bijbel draait hierom: dat God bezig is met de voorbereiding van nieuwe hemelen en een nieuwe aarde. Dáár zullen we thuis zijn, hier nog niet. Dit is een doorgangshuis. Een wisselwoning.

Een christen is een reiziger, een pelgrim, onderweg naar huis. Het gáát er niet om dat wij hier een gemakkelijk leventje leiden. Mijn oma zei: 'Je krijgt niet twee paradijzen: één voor de dood en één na de dood.' Nee! Geloven is niet, dat God ons hier in de watten legt, en straks in de hemel dat nog eens dunnetjes overdoet. Dit leven is een strijd! Dit leven doet vaak pijn. En zéker als je Jezus volgt. Want Hij droeg een kruis, en Hij zegt: 'Jij zult het ook dragen!'

Waarom gaat Jezus hier, na het zingen van de lofzang, Zijn dood tegemoet? Vrijwillig? Omdat Hij mensen wil redden, omdat Hij mensen wil verzamelen voor het eeuwige leven, voor die nieuwe hemel en die nieuwe aarde. Daarom kwam Jezus als mens naar deze wereld! Hij is niet híér een paradijs komen stichten! Nee, Hij verzamelt mensen voor het paradijs dat kómt! En wij worden door Jezus ingeschakeld om die boodschap van eeuwig leven aan anderen door te geven! Dat is het belangrijkste doel van ons bestaan: samen met Jezus mensen verzamelen voor Zijn Koninkrijk dat komt. Al het andere, rijkdom, armoede, ziekte, gezondheid, voorspoed, tegenspoed, dat is allemaal ondergeschikt aan dat éne doel: vrucht dragen, mensen winnen, zodat ze niet voor eeuwig verloren gaan.

Geloof kijkt altijd verder: geloof ziet het einddoel! Mensen kunnen het prachtig voor elkaar hebben: dikke auto, bliksemcarrière, leuke partner, prachtig huis, en toch op weg zijn naar de eeuwige verlorenheid, naar de buitenste duisternis... Jezus spreekt daar regelmatig over in het

Evangelie. Daar is het 'geween en het tandengeknars,' zegt Hij dan. En om mensen dáárvan te redden, om mensen juist eeuwig gelukkig te maken, om mensen eeuwige vreugde te geven, dáárvan ging Hij uit die bovenzaal naar de Olijfberg, recht in de armen van Zijn vijanden, vrijwillig!

Staar je niet blind op deze wereld. Kijk vooruit, naar het einddoel! En wees ervan overtuigd: Jezus is Overwinnaar! Ook al gaat je leven door een diep dal, ook al ben je misschien moedeloos, of bang, al zijn er duizend vragen die op je afstormen, denk aan Jezus, die zong! Die de lof van God zong, vlak voor Zijn lijden! Denk aan de heerlijke toekomst die God aan het voorbereiden is! Denk aan de eeuwige vreugde die wacht. En trek anderen erbij! Nodig anderen uit! En stimuleer elkaar! Ook om er te zijn, in de diensten, en bij allerlei activiteiten. Vraag je af wat prioriteit heeft in je leven. Denk verder dan deze wereld, kijk vooruit!

4. Geloof kijkt altijd vooruit!

Ik las deze week een bijzonder verhaal, en dat geef ik graag door. Het echtpaar Gracia en Martin Burnham (foto) was zeventien jaar lang actief als zendelingsechtpaar op de

Filipijnen. In mei 2001 werden ze ontvoerd door islamitische terroristen. Meer dan een jaar zaten ze vast. Gracia vertelt, dat ze een hele tijd worstelde met de vraag: hoe kan God nu de Koning zijn en dit allemaal laten gebeuren? Tijdens die gijzeling kregen Gracia en Martin van de terroristen een radio. 'Dat was een wonder!' zegt Gracia. 'We stemden af op een christelijke radiozender uit Alaska, en hoorden een dominee spreken over Christus die aan de rechterhand van God voor ons bidt. Hij zei: "Als je Jezus zou kunnen horen bidden, zou je nergens bang voor zijn". Toen de predikant later ging bidden voor mensen die vanwege hun geloof onderdrukt worden, keken wij elkaar aan en we realiseerden ons dat hij voor ons bad. Het was onze eerste geestelijke bemoediging in een jaar tijd. Daar was ik God ontzettend dankbaar voor.' Door het geloof mochten ze vérdere kijken dan hun gijzeling, dan dit leven! Toen kwam het Filippijnse leger, en dat deed een reddingspoging. Gracia werd gered, maar Martin kwam om het leven. Zij is teruggegaan naar de Verenigde Staten, samen met haar drie kinderen. Maar weet u wat er pas gebeurd is? Gracia is teruggegaan naar de Filipijnen, ze is naar de gevangenis gegaan, om daar de terroristen op te zoeken, die haar gevangen hadden gehouden. Ze kregen allemaal levenslang. Gracia zegt 'De moslimterroristen lezen nu de Bijbel in hun eigen taal en sommigen van hen gaan naar bijbelstudies. Tot dusver hebben onder hen drie mensen de Here Jezus aanvaard als hun Verlosser. Ik denk, dat God mij in Zijn goedheid wilde gebruiken voor de verandering van levens van een aantal mannen die anders nooit het Evangelie gehoord zouden hebben.'

Als je op deze manier kunt terugkijken op je gijzeling, waarbij je man om het leven is gekomen, dan heb je geleerd om vérdere te kijken. Vérdere dan dit aardse bestaan! En de drie kinderen? Alle drie hebben ze Gods liefde leren kennen, één van hen is zelf zending, in Botswana. Geloof kijkt vérdere, gemeente! Zelfs in de meest donkere omstandigheden mag je al zingen van de overwinning die komt! Jezus is al opgestaan! Hij zál terugkomen! Vertrouw op Hem! Kijk vooruit! Zie Hem in Zijn glorie! Laat ook in uw leven, in jouw leven de blijdschap overwinnen! Amen.